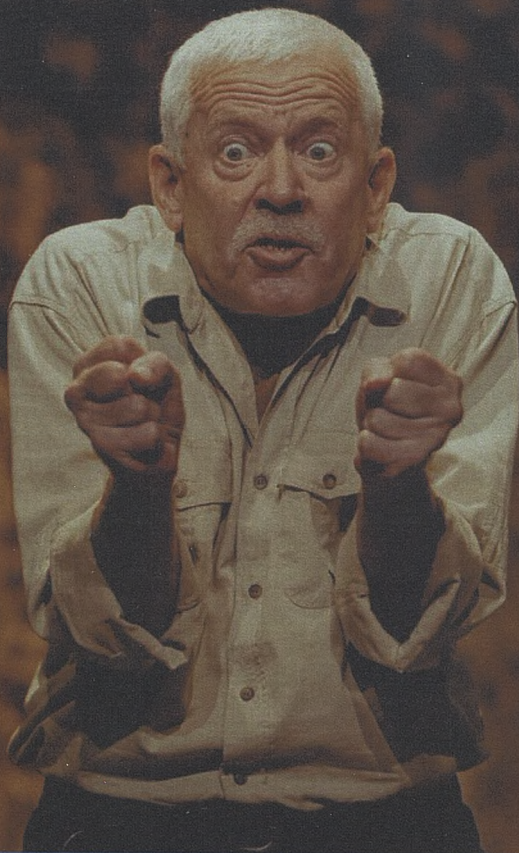

 Kraków

TEATR
Ludowy

ANDŻEJ ŚNIEGU

MONODRAM ŁOBUZERSKI WZNIOSŁY

TEATR LUDOWY · INSTYTUCJA KULTURY MIASTA KRAKOWA

*Śnieg pojawia się w tym spektaklu dwukrotnie
i są to momenty ważne, żeby nie powiedzieć kluczowe
dla tej opowieści.*

*Adresatem spektaklu jest dzieciak z peselem dorosłego.
Królowa Śniegu już była, to dlaczego nie może być...*

Andrzej Franczyk

ANDŹEJ ŚNIEGU

MONODRAM ŁOBUZERSKI WZNIOSŁY

WYSTĘPUJE:

Andrzej Franczyk

REŻYSERIA:

Tadeusz Łomnicki

PROJEKT I WYKONANIE KOSTIUMU:

Anna Franczyk

DOBÓR UTWORÓW MUZYCZNYCH:

Andrzej Franczyk

ŚWIATŁO:

Tomasz Kapusta

OPRACOWANIE MUZYCZNE:

Piotr Piecha

INSPICJENTKA/SUFLERKA

Manuela Nowicka

W nagraniu piosenki NA BUKOWYM BERDZIE WIATR oraz głosów
do „Konferencji prasowej” udział wzięli: Jacek Wojciechowski,
Ryszard Starosta, Wojciech Lato, Iwona Sitkowska, Patrycja Durska.

386. Premiera Teatru Ludowego

Scena Pod Ratuszem · 7 listoapda 2021

ANDŻEJ ŚNIEGU to opowieść o losie ludzkim. Bardzo rymuje mi się z twórczością Wiesława Myśliwskiego. To jednak biały rym albo rym mentalny, bo nie o język ani historię tu chodzi, raczej o prawdę i szczerłość dotykającą ludzkiego losu. Losu z wyboru związanego z przyrodą, z ziemią i wszystkim co się z tym łączy. Więc pozwolę sobie powtórzyć za mistrzem:

**Wobec tego zacytuję panu, co ktoś powiedział o historii:
„Co mnie obchodzi historia. Mój świat jest pierwszy i jedyny”.
Jest to też opowieść „O sekretach pamięci i miłości niemożliwej”.**

Tu jest wszystko, dzieciństwo, dorastanie, klęski i sukcesy, szalone pomysły i miłość niemożliwa i niemożliwy zapal i żarliwość do ludzi, do życia, do swoich wrogów i przyjaciół. Andżej Śniegu jest totalny, jest swoim aniołem, cenzorem i klaunem samego siebie. **JEST! TU I TERAZ. I TYLKO TO SIĘ LICZY.**

Mówi wprost: ktoś ci powiedział że czegoś nie potrafisz, że się do czegoś nie nadajesz, że teatr nie jest dla ciebie. Nieprawda! Nie, prawda jest taka, że to nieprawda. Otwieram drzwi i zapraszam cię do mojego życia, już przeżytego i przeżywanego... a może... okaże się to... także twoim życiem. Kto wie?! Kto wie?

Tadeusz Łomnicki

Andrzej Franczyk

NA BUKOWYM BERDZIE

Na Bukowym Berdzie wiatr
Z nóg zrobił wiatraki
Ręce pomagają nogom
Kiedy wiatr jest taki

Obudziły się Bieszczady
Na rozdrożu cerkiew stoi
Dłoń człowieka rzeźbi czas
Buki przyjaciele moi

Na połoniny drogę
Słońce pokazało
Jesień dała tyle barw
Że wiersza za mało

